

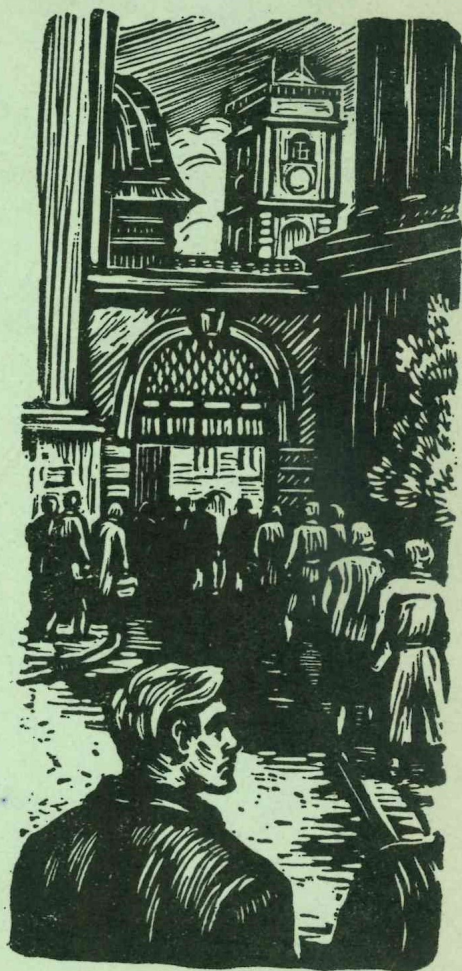
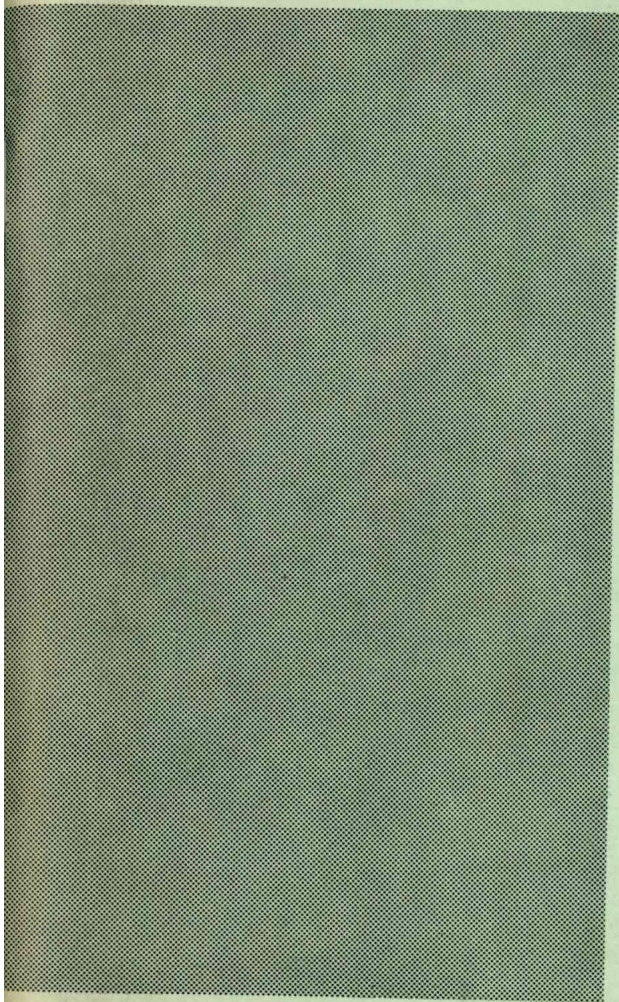
Kai studentai skautai mėgo sumuštinį, o santariečiai krambambulį

Daiva DAPKUTĖ

Studentai visais laikais visuose pasaulio kraštuose išsiskyrė kaip aktyviausia, linksmiausia, neretai kūrybingiausia visuomenės dalis. O kiek dar įvairių mitų bei istorijų sukurta apie linksmą ir nerūpestingą (išskyrus sesijų bei egzaminų metu) studentišką gyvenimą, neatsiejamą nuo nesibaigiančių linksmybių, naujų pažinčių, kelionių ir įvairiausių studentiškų pokštų. „Studentiškas gyvenimas kaip ir žiloje senovėje taip ir dabar, yra pilnas paslaptinių užkulisių. Be jų nebūtų ir studentiško gyvenimo, o būtų tiktai paprastas plunksnagraužio egzistavimas“[\[1\]](#), – skelbė vienas iš 1957 m. pasirodžiusių JAV lietuvių studentų leidinių.

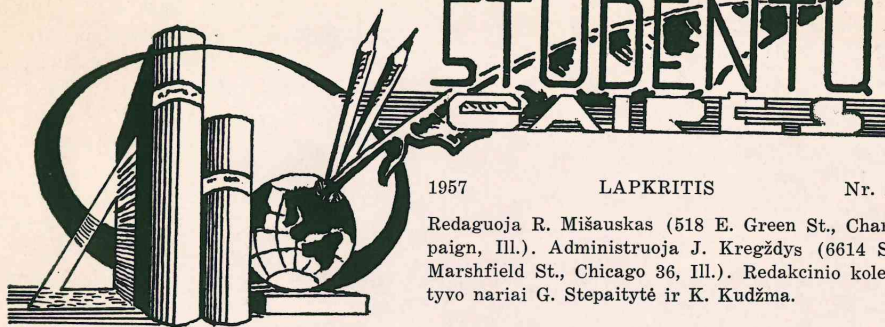
Baigiantis Antrajam pasauliniam karui nemaža dalis lietuvių buvo priversta trauktis iš Lietuvos, tarp jų buvo didelis skaičius jaunimo, atsidūrusio Vokietijoje, vėliau išsibarsčiusio po įvairius pasaulio kraštus. Šiai kartai, nespėjusiai įleisti šaknų gimtojoje šalyje, svetimame krašte teko pergyventi dviejų pasaulių, dviejų kultūrų konfliktą, persvarstyti savo kartos patirtis, prisitaikyti prie naujų gyvenimo sąlygų. Kaip pastebėjo Vytautas Kavolis, anuomet JAV universitetuose studijavę lietuvių studentai brendo kitokiomis sąlygomis ir ryškiai skyrėsi nuo amerikiečių studentų[\[2\]](#). Svetimame krašte atsidūrę lietuviai ieškojo būdų bei progų susitikti su panašioje situacijoje atsidūrusiais draugais, vienminčiais, kuriems kildavo tie patys jaunajai kartai svarbūs klausimai: „kas mes esame“, „ko siekiame“, „kuriuo keliu einame“. Identifikacijos, susitapatinimo su panašaus likimo draugais svarba skatino jaunimą organizuotis, jungtis į bendras tautines organizacijas, vienytis bendrai veiklai. Jaunosios išeivijos kartos atstovai ne tik

jautė pareigą patys aktyviai dalyvauti lietuvių išeivijos bendruomenės gyvenime, bet ir kitus skatino įsitraukti į visuomeninę veiklą.

STUDENTU *Gairës*

1961 Nr. 4

1957

LAPKRITIS

Nr. 29

Redaguoja R. Mišauskas (518 E. Green St., Champaign, Ill.). Administruoja J. Kregždys (6614 So. Marshfield St., Chicago 36, Ill.). Redakcinio kolektyvo nariai G. Stepaitytė ir K. Kudžma.

DARBĄ PRADEDANT

Kiekvieną rudenį, pradėdami naujus mokslo metus, intensyviau įsitraukiame į mūsų Sąjungos veiklą, vadovaujant naujiems žmonėms; keičiasi ir Studentų Gairių redakcija. Šių metų redakcinį kolektyvą sudaro Graižna Stepaitytė, Kęstutis Kudžma, ir Raimundas Mišauskas.

Tariame kolegiską ačiū praeitų metų redakcijai ir administracijai už jų darbą. Tikimės, kaip ir anksčiau, išlaikyti SG mūsų tarpusavio informacijos šaltiniu, sekdami prieš mus buvusių kolegų išvystutą pobūdį. Nors tik dabar pasirodo pirmas šių mokslo metų SG numeris, bet toliau tikimės SG leisti periodiniai, bent kartą į du mėnesius, stengdamiesi išleisti kiek galima anksčiau numerius, patiekiančius visiems aktualią informaciją apie studijų dienas, rinkimus, ir t.t.

Turime ir naujų pasiūlymų ateičiai. Kilo mintis paversti SG studentišku žurnalėliu. Galimybė šią mintį įvykdyti priklausys nuo finansų ir visuotinio pritarimo. Tik visuotinas prisidėjimas įgalintų šią mintį paversti realybe. Čia kiekvienas studentas galėtų reikšti savo mintis ir nuomones

Studentų Sąjungos reikalais, o taip pat rašyti kultūrinėmis-literatūrinėmis temomis ar originalia kūryba. Tuo būdu SG, manome, pasidarytų kiekvieno studento mėgiamas žurnalas, nes ten jis rastų savo kolegų iškeltas problemas, pareikštas mintis ir pats galėtų į jas ten pat reaguoti. Tokios naujos formos SG būtų mūsų visų bendras leidinys nepaisant mūsų asmeniško ideologinių įsitikinimų. Toks leidinys gal net atneštų daugiau supratimo ir sugyvenimo tarpe įvairių pažiūrų studentų. Taip, kaip Studentų Sąjunga yra organizacija į kurią mes įsijungiame kaip pavieniai studentai ir kartu dirbame, taip ir čia turėtumėme žurnalą, kuriame visi bendrai galėtumėme pasireikšti.

Mes raginame visus pagalvoti apie šią mintį ir pasisakyti ateinančiame Sąjungos suvažiavime.

Norime, kad SG būtų tokios, kaip Jūs laukiate ir pageidaujate. Tad prašome iš kiekvieno Jūsų pasisakymo — talkos.

SG Redakcija

TARPOORGANIZACINIS PASITARIMAS

Centro Valdybos iniciatyva spalio mėn. 27 d. Chicago'je buvo sukvietas akademinės organizacijos vadovaujančių asmenų pasitarimas. Dalyvavo Korp! Vyties pirmininkas A. Mickevičius, Liet. Stud. Santaros pirm. V. Adamkavičius, SAS pirm. A. Liulevičius, V. Germanas, J. Štuopis ir CV nariai.

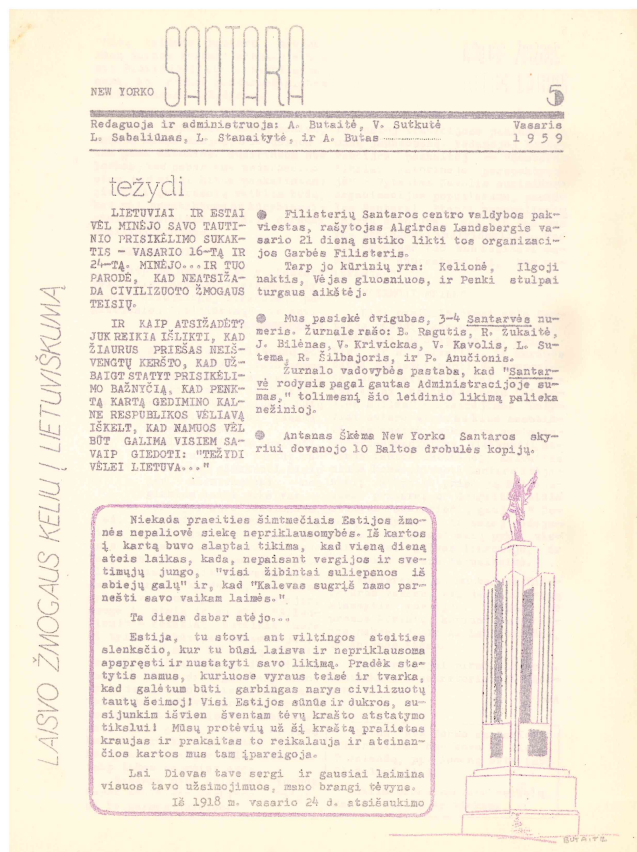
Pasitarimo tikslu buvo ateities veiklos koordinavimas, pasidalinimas mintimis ir bandymas paieškoti būdų bendram darbui. Posėdyje išryškėjo mintis, jog Sąjunga yra atradusi savo vietą akademinėje bendruomenėje ir turi savo specifinę paskirtį — tautiškumo-akademiškumo dvasioje burti visus lietuvius studentus. Dalyvavusieji akcentavo reikalingą raginti studentiją gyviau reaguoti į Sąjun-

gos darbą. Lituanus leidimui ir finansavimui duota nemažai įdomių konkrečių minčių. Kol. V. Adamkavičiaus siūlymas visam lietuvių jaunimui atitinkamai paminėti Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 40 m. sukaktį rado nuoširdų pritarimą susirinkusiųjų tarpe.

Džiugu, kad darnioje akademinėje nuotaikoje pasidalinta bendromis mintimis. Reikia tikėtis, jog šis pirmasis tokio pobūdžio pasitarimas bus aktyvesnis dažniau susirinkti ir pasvarstyti bendrus klausimus.

Centro Valdybą ta proga reiškia širdingą padėką SAS, Liet. Stud. Santaros ir Akademinio Sk. Sąjūdžio Centro Valdyboms už parodytą susidomėjimą ir dalyvavimą pasitarime.

Svarbų vaidmenį išeivijos jaunosios kartos ir studentų gyvenime tuo metu vaidino įvairios organizacijos: gerai visiems pažįstamos ideologinės organizacijos – Studentų ateitininkų sąjunga, Akademiniškas skautų sąjūdis, Lietuvių studentų Santara – taip pat 1951 m. Amerikoje įsikūrusi ir visus studentus vienijanti JAV lietuvių studentų sąjunga. Vyko aktyvus studentų socialinis, visuomeninis, kultūrinis gyvenimas. Ideologinės organizacijos konkuravo tarpusavyje, rūpinosi savo organizacijų reikalais, jungdavosi į įvairias politines akcijas, rengdavo seminarus, diskusijas, įvairius kultūrinius renginius, skirtus ne tik savos organizacijos nariams, bet ir platesnei visuomenei. Didelį dėmesį to meto studentija skyrė spausdintam žodžiui ir bendradarbiavimui išeivijos periodinėje spaudoje. XX a. 6–7 dešimtmečiais vos ne kiekvienas išeivijos laikraštis turėjo savo studentišką (ar jaunimui skirtą) skyrių: „Studentų žodis“, „Dirvoje“, „Akademiniškas prošvaistės“, „Drauge“, „Studentų dienos“, „Naujienose“ ir daugelis kitų[3]. Šiuose studentų redaguojamuose skyriuose pasireiškė skirtingos ideologijos (skyrelius periodinėje spaudoje turėjo Lietuvių studentų sąjunga, ideologinės ateitininkų, neolituonų, skautų, varpininkų, santariečių organizacijos), gyva jaunatviška dvasia. Vien studentų redaguojamų skyrių ir bendradarbiavimo išeivijos spaudoje neužteko, jaunimo organizacijos leido įvairius informacinius, tik organizacijų nariams skirtus biuletenius, vienkartinius ir net tęstinius leidinius. Tais, galima sakyti, „ikiinternetiniais“ ir „ikifeisbukiniais“ laikais šie leidiniai atliko svarbią informacijos perdavimo bei organizacijos narių telkimo funkciją: „Organizacijai didėjant ir jos narių skaičiui vis augant, kas kartą sunkiau darosi palaikyti artimą ir glaudų ryšį tarp paskirų jos narių. Dideli atstumai, daugiau ar mažiau pateisinamos aplinkybės kartais neleidžia nariui-ei dalyvauti visuose skyriaus susirinkimuose. Neturėdamas asmeninio kontakto ir nežinodamas, ką jo organizacija veikia, narys dažnai jaučiasi paliktas nuošalyje.“[4] Spaudos puslapiai gelbėjo organizacijoms ne tik plačiau paskleisti informaciją apie savo organizacijos veiklą, bet ir privilioti naujus narius. „Studentų gairės“, „Ad meliorem“, „Gaudeamus“, „Žvilgsniai“, „Sūkurys“, „Laužų šviesoje“, „New Yorko Santara“ – tai tik keletas pavadinimų iš anuomet gausiai leistų studentiškų leidinių. Įdomu, kad kai kurie tuo metu studentų Amerikoje pradėti leisti periodiniai leidiniai, pavyzdžiui, 1954 m. gimęs „Lituanus“ ar 1959 m. santariečių pradėtas leisti „jaunosios kartos“ žurnalas „Metmenys“, labai greitai išaugo savo studentišką rūbą ir tapo išeivijos ir Lietuvos visuomenei gerai žinomais rimtais akademiniiais žurnalais.

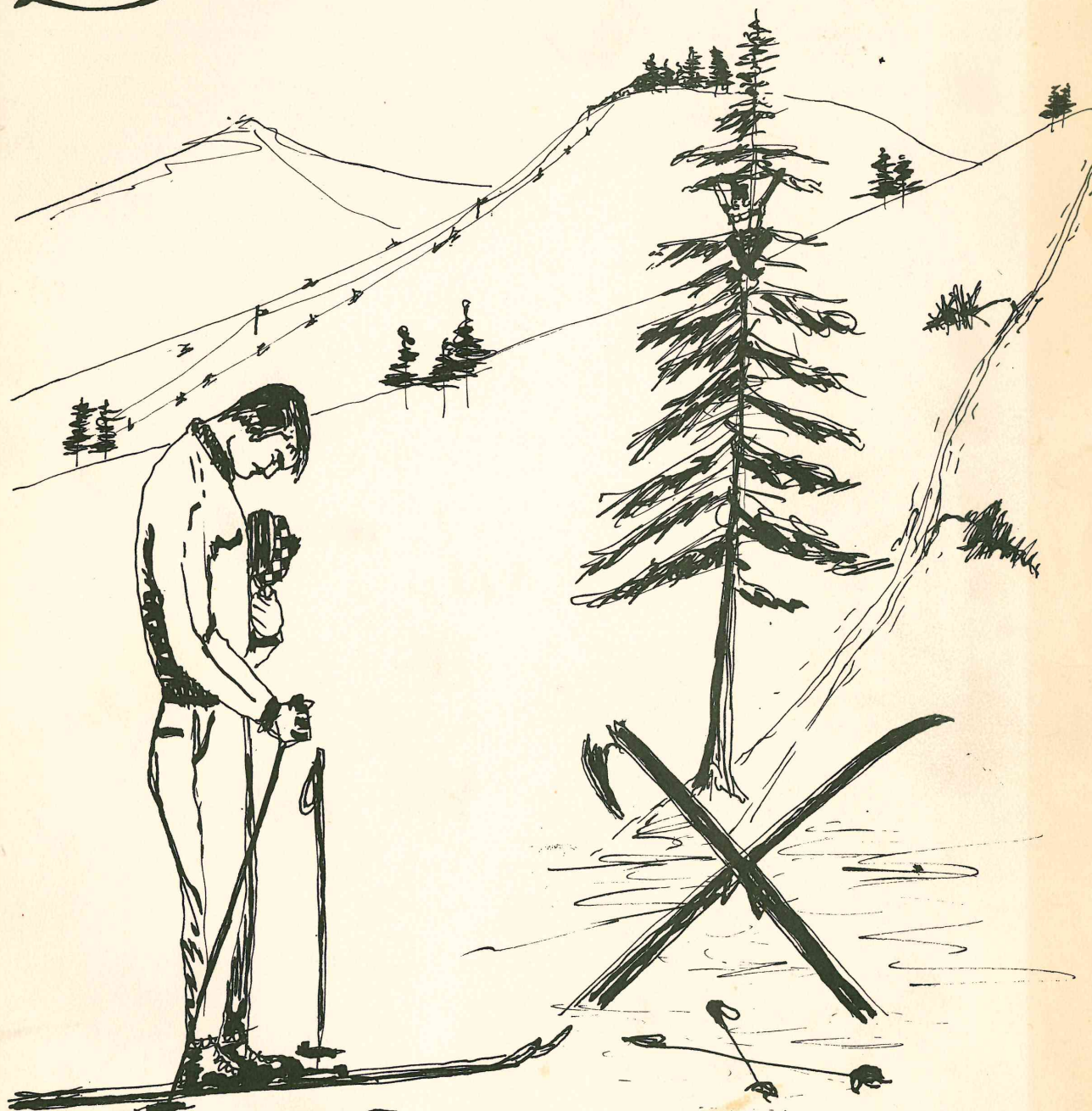

Daugelis anuomet JAV lietuvių studentų išleistų leidinių išsibarstę ar nepelnytai pamiršti dūlėja bibliotekų bei archyvų saugyklose. Tačiau ištraukti į dienos šviesą jie puikiai atskleidžia tuometinės lietuviškos jaunuomenės gyvenimo pulsą, studentijos aktualijas bei nagrinėjamas jaunosios kartos tapatumo problemas. Šiuose studentiškuose leidiniuose galima rasti įvairios informacijos: nuo siauros, tik vienos organizacijos (ar skyriaus) nariams skirtos organizacinės informacijos iki rimtų analitinių studentiškų ir plačiau lietuviškų tautinių siekių problemas nagrinėjančių tekstų, nuo studentų kūrybos ir knygų apžvalgų iki humoro skyrelių, švelnių pasiūlymų ar įvairiausių gandų. Tačiau net ir tokia, rodos, ne visai rimta informacija šių dienų tyrinėtojams gali atskleisti spalvingą to meto studentijos socialinio gyvenimo vaizdą.

Studentų socialinis gyvenimas JAV XX a. 6-7 dešimtmetyje buvo intensyvus, organizacijos varžėsi tarpusavyje (ir ne tik per rinkimus į Studentų sąjungos centro valdybas), organizuodavo įvairius renginius, telkdavo savo narius, suvažiudavo į vasaros ar žiemos stovyklas, organizacijos ar skyrių suvažiavimus, kur laukė įvairi programa: nuo paskaitų ir rimtų diskusijų, sporto užsiėmimų iki vakarinių linksmybių. Žinoma, mėgo studentai ir pasilinksminėti, apie įvairius nuotykius bei linksmybes studentų stovyklose galėtų daug papasakoti tuose

renginiuose dalyvavusieji. Tik nedidelę šio linksmo ir nerūpestingo studentiško gyvenimo skraistės dalį gali praskleisti keletas išlikusių vienkartinį studentišką humoro leidinių. Tokie spontaniškai gimę ir čia pat kokio nors renginio, sąskrydžio ar stovyklos metu išleisti humoristiniai leidiniai buvo gana populiari tarp tuo metu jaunimo: leisti nedideliu tiražu įvairiais savilaidos būdais – rašyti ir piešti ranka, spausdinti mašinėle, dauginti rotoprintu ir kitomis dauginimo priemonėmis – ir platinti tik tarp organizacijos narių, dažnai su iliustracijomis ir karikatūromis, skirti organizacijos nariams informuoti ar pažvelgti į save su gera humoro doze. Šioje srityje nė viena organizacija nenusileido kitai.

Sumuštinis

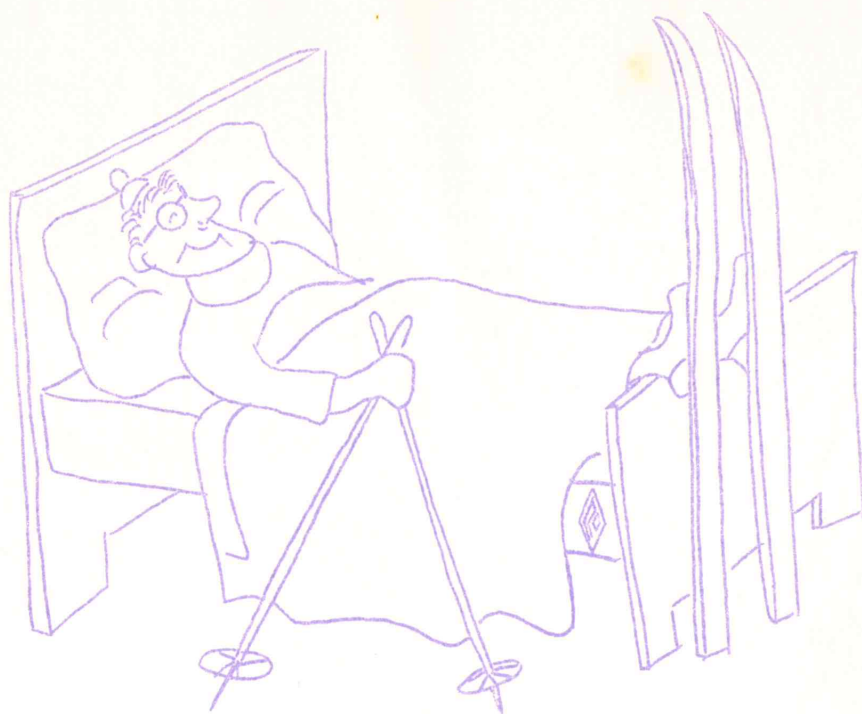
CABERFAE
ASS ŽIEMOS STOVYKLA 1958.

Taip atrodė "Sumuštinio" redaktorius darbo metu.

O taip atrodė "Sumuštinio" "bendradarbiai", ir čia yra matoma priežastis dėl ko jie nieko neparašė...

Trejus metus išbuvęs stovyklos
viršininku, brolis Vytas nutarė
šioje stovykloje rimtai paslidinėti.

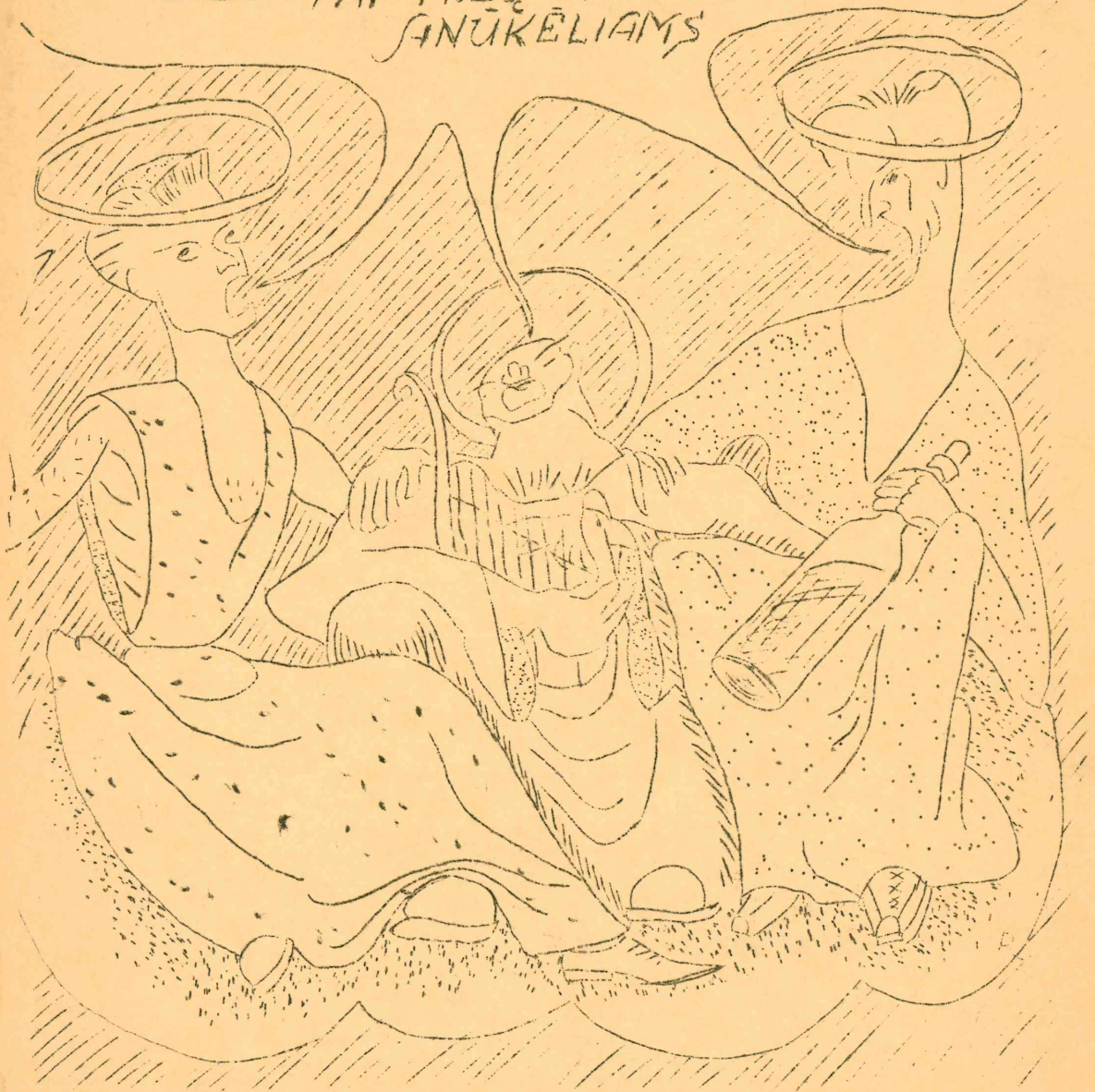

Ir štai jūs pirmą kartą
stovite ant kalno. Ant
kalno kuris jums atrodo
dešimt mylių aukščio. Ir
kaip jūs važiuosite žemyn,
jei vos pastovite ant kojų?
Nieko, griciviai pilni
sniego neužsigausit, tik
žiūrėkite, kad sesės nepas-
tebėtų. Vėliau galėsit sakyt,
kad pakalnėje pusė, užtai tokie balti pasidarėt.

Akademiniis skautų sąjūdis bandė pratęsti dar Vokietijoje skautų stovyklose pradėtą tradiciją ir toliau leisti humoristinių leidinių „Sumuštinis“^[5]. „Sumuštinis? Ką pagaliau šis vardas turėtų reikšti?“ – klausė leidinio leidėjai. „Redakcinės komisijos akimis žiūrint, jis turėtų priminti sumuštasias viltis visų tų, kurie tikėjosi rasią čia poilsį, tvarką, šiek tiek erdvės miegui arba puoduką kavos troškuliui nuraminti. Kiti sprendžia, kad tai sviestu tepto, dešra kloto sumuštinio, primenančio vaizdą mūsų nakvynvietėse simbolis. Žodžiu, ką jis beprimintų, visuomet, vos išgirdus „Sumuštinio“ vardą, prieš mūsų akis stosis sumušti šonai Sonnenbergle apylinkėse.“^[6] 1957 ir 1958 m. Akademinių skautų sąjungos žiemos stovyklose Kaberfė (*Caberfae*, Michigan, JAV) buvo išleista pora tokių humoro leidinių^[7]. „Vienkartinis necenzūruojamas akademinės bei demokratinės minties Akademinės Skautų vakarinės nerimties oficiozas“, – skelbė „Sumuštinio“ antraštė. „Redaguoja: Su – Re – Fi. Darbo valandos: Nuo saulės nusileidimo iki mėnulio užtekėjimo.“ Šiuose gausiai iliustruotuose nespauštuviniu būdu leistuose humoristiniuose leidiniuose linksmi pateikiamos žinios apie stovyklose dalyvavusius asmenis, žiemos stovyklos nuotykius, slidinėjimo pamokos bei instrukcijos, „auksinės mintys“, replikos, karikatūros, bei itin populiarius trumpi humoristiniai palinkėjimai stovyklos nariams ar studentų organizacijoms. Linkėjimai įvairiausi: pavyzdžiui, Lietuvių studentų sąjungai linkėta „ir toliau tarp šokių ir banketų rengimo, nepamiršti suruošti vieną suvažiavimą į metus“, o Lietuvių studentų sąjungos tarybai – „nors vieną kartą metuose susirinkti posėdžiui“^[8]. „Visiems, kurie nebuvo paminėti, nenusiminkit – Sumuštinis išeis ir sekančiais metais“, guodė į palinkėjimų sąrašą nepapulusiuosius, o paminėtiems linkėjo įvairiai, pagal jų „nuopelnus“ ir pasižymėjimą žiemos stovyklose: vienam paskubėti *apsiženyti*, kitam sukantis tarp merginų pasirinkti, kad jos būtų iš skirtingų miestų, dar kitiems – rimtai pradėti slidinėti, o ne tik kasdien rodyti tokius norus prie kavos puodelio, daug šnekant kada nors ką nors pasakyti, „sudžiazinti“ tautinius šokius ir dainas, „progresuojant moderniame mene nepasiekti urvinio žmogaus lygio“, ar paprasčiausiai „sugriešinti, kad „Sumuštinio“ redakcija sekantį kartą galėtų ko nors palinkėti“. O vienas 1958 m. linkėjimas Valdui Adamkui skambėjo labai pranašiskai: „tapti būsimosios laisvosios Lietuvos prezidentu“^[9].

KRAMBAMBULIS

TAI MŪSŲ PALIKIMAS
ANŪKĖLIAMS

DVIKARTINIS LIETUVIŲ STUDENTŲ SANTAROS CHICAGOS SKYRIAUS LEIDINYS
1957 m. balandžio mėn. 1 d.

Tad dainuokit per amžius, mūsų anūkėliai -

KRAMBAMBULIS

Krambambulis tai palikimas
Ką gerė mūs tėvai,
Vienintėlis yra linksmumas
Kai susirenka draugai.

Ei July, tuomet kai mes July, July,

Kai išgeriam krambambuli,

Kram, kram krambambuli, krambambuli.

Po šinto velnių, krambambuli,

Po šinto velnių, krambambuli,

Kram, kram, krambambuli, krambambuli!

Tėvelis rašo sūnui laišką

- Ar mokslus jau baigė?

Sūneliui viskas yra aišku:

Tik su pinigų blogai...

Ei July, tuomet...

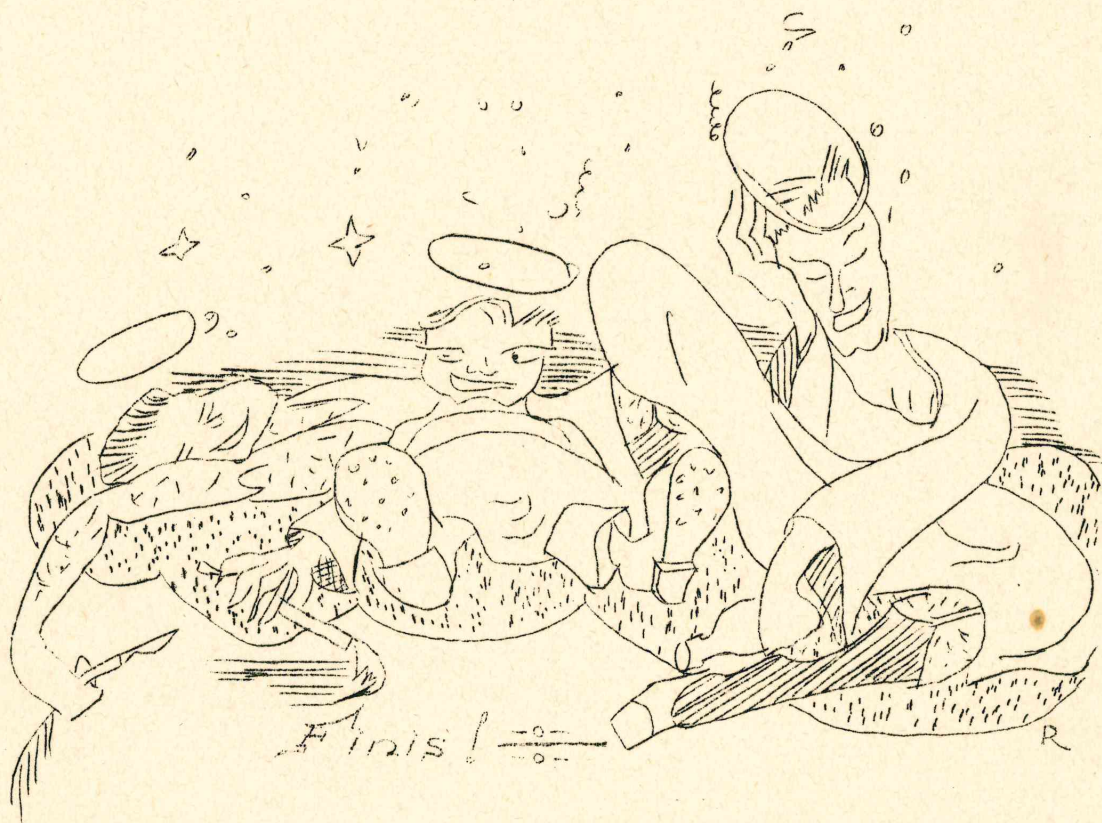
Jei kartais tenka užvažiuoti

Į kokią arbatinę,

Negalime mes papietauti

Nepažvolgę į degtinę

Ei, July, tuomet...

ATSISVEIKINIMO HIMNAI

/ Iš rytinių pakraščių Santaros žiemos stovyklos, 1956 gruodžio 29-1957 sausio 1 d. /

I

Leiskit iš stovyklos,
Leiskit pas mamas.
Ten mums vazalinu
Pagydys žaizdas.

New Hampshire padangė
Nemalonė, ne.
Paduokėlės minkštos
Nerandu sniege.

Pirm negu nuo laiptų
Gedas nudardės,
Mano minkštumėliai
Jau visi skaudės.

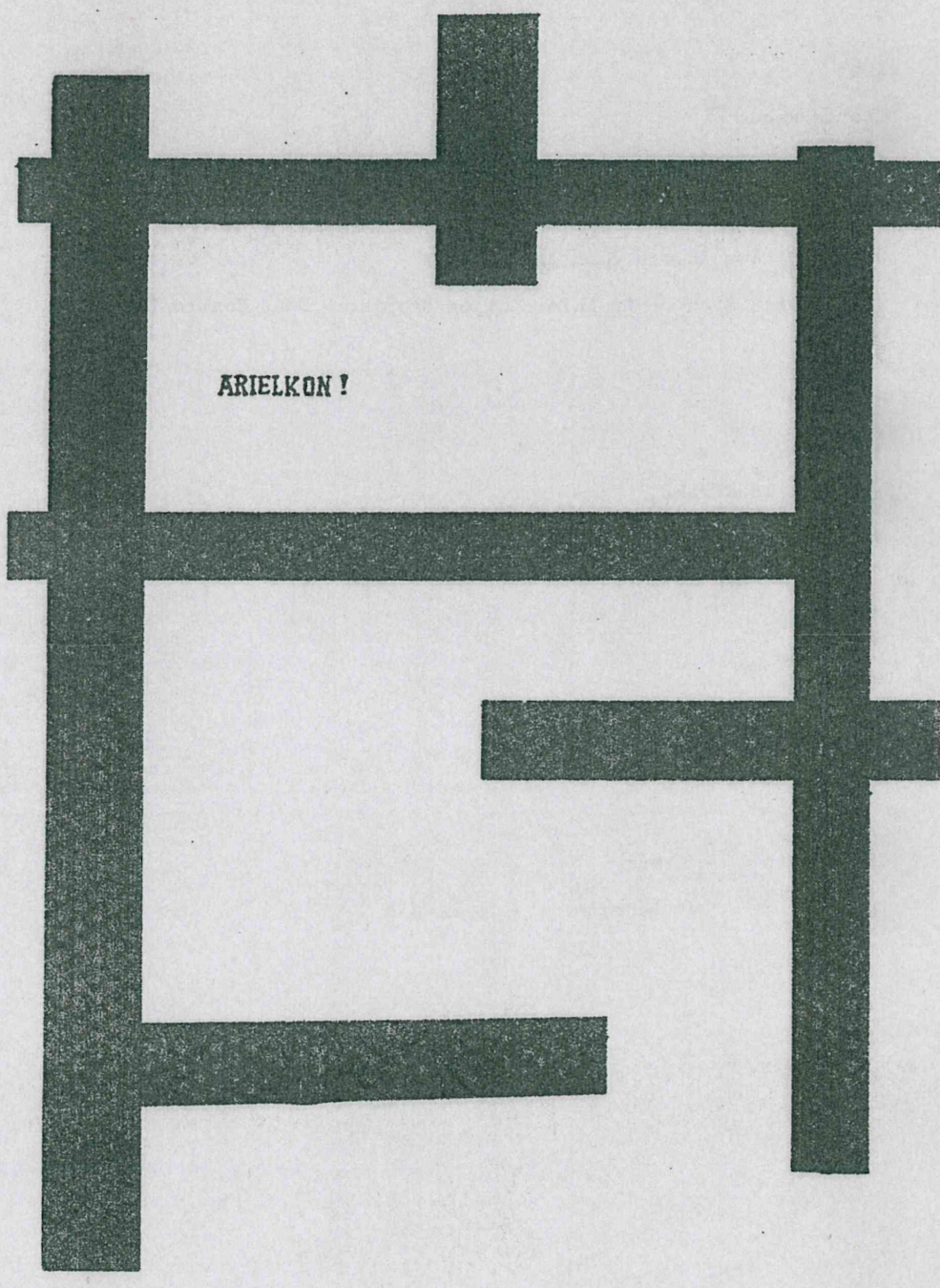
Mėlynės dabina
Čiuožėjų blauzdas.
Širdies nepašalina
Citrinų sunka.

II

Ei, namo iš Santaros stovyklos!
Ten sulaužėm kojas ir širdis
Buvo ji blogiausia mūsų mokykla,
Nes mokino tiksliai naktimis.

Santaros stovykla migdė tik Veitus.
Waterburio damos priglaudė kitus:
Viską mes pašvesim Eikiniui mielam,
Mylimas jis mūsų, o mes ne visai.

Kol skautai linksminosi leisdami „Sumuštinį“, kiti studentai pamėgo krambambulį. „Turbūt nėra lietuvių studento, ypač mano kartos, kuris tos dainos nedainavo prie alaus bokalo. Tada niekada nepagalvojau, kad buvo ir gėrimas „Krambambulio“ pavadinimu“, – prabėgus daugeliui metų rašė Romualdas Kriaučiūnas.[\[10\]](#) Jam galėtų pritarti dauguma to meto lietuvių studentų, dar ir dabar prisimenančių šią dainą, nors tik retas iš jų paklaustas galėtų paaiškinti, kas yra krambambulis[\[11\]](#). „Krambambulis tai palikimas, ką gėrė mūs tėvai. Vienintelis yra linksnumas, kai susirenka draugai“, – taip skambėjo pirmas dainos posmelis. Smalsu, kiek buvusių studentų, ypač tuometinių jaunųjų santariečių pamena savo leistą humoristinį leidinėlį tuo pačiu pavadinimu? „Dvikartinis Lietuvių studentų Santaros Chicagos skyriaus leidinys“[\[12\]](#), – skelbė 1957 m. balandžio 1 d. proga išleisto „Krambambulio“ antraštė. Leidinys buvo labai panašus į kitus to meto studentiškus humoristinius leidinius, ypač į skautų „Sumuštinį“ – humoristiniai linkėjimai savo nariams ir kitoms organizacijoms, „auksinės mintys“, karikatūros ir t. t. „Krambambulis“, kaip skelbė jo leidėjai, yra platinamas „tik privilegijuotųjų studentų tarpe“, „kovoja su įprastiniais spaudos etikos reikalavimais, yra atviras visiems ir viskam“, rašo „tik gryniausią tiesą“ bei „skelbia studentus esant giliausios išminties šaltiniu“[\[13\]](#). Pagal įvairiuose šaltiniuose išlikusias fragmentiškas žinias galima spėti, kad „Krambambulis“ buvo leistas ne kartą balandžio 1 d. proga. Kiek buvo išleista numerių, lieka neaišku, bet „Krambambulis“ tikrai buvo išleistas bent tris kartus – 1956, 1957 ir 1959 metais.

ARIELKON !

- Ei studente!

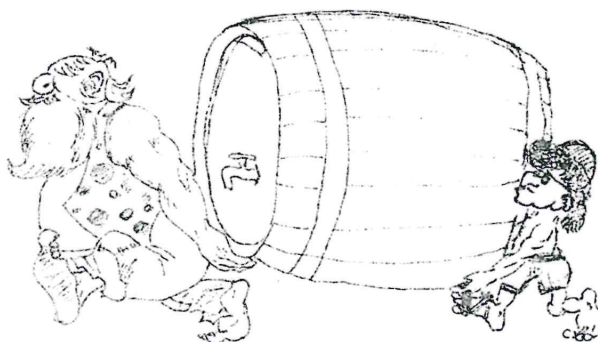
Egzaminai, mokslo vargai pasibaigę..

Dabar su nerūpestinga šypsena lauki vasaros. Ką ji atneš? Daug saulėtų dienų... Laisvės... Na, ir, žinoma, studentų ateitininkų vasaros stovyklą! Nuo rugpjūčio 24tos iki rugsėjo 8-tos dienos žavus Lake Ariel, Pennsylvania kviečia tave... Ežeras, baidarės, sala ir vandens lelijų plotai laukia tavo skardaus juoko ir linksmų dainų. Tas

dvi savaites gale vasaros atidėk stovyklai - bus progos pasportauti, pakvėpuoti gryno tyro oro, žavėtis gražia gamta, ir šį tą išmokti. Stovykali pramatytos įvairios temos ir įdomūs paskaitininkai. Bus progų nagrinėti, diskutuoti, aktualias temas nagrinėti ...Pasidalinti mintimis.

Taigi - su draugais važiuok į stovyklą, Arielkos ežerėlis jau dabar neramiai plauna žalius krantus ir siūbuoja vienišos baidarės, kurios laukia tavęs.

Nepraleisk vasaros atostogų nepastovyklavęs, nepasiliūksminęs, ir nepasimatęs su senai matytais pažystamais ir draugais.

STUDENTAI RUOŠIASI

AIDAI -

Kartais dingteli mintis
Kas yra ta praeitis?
Jauti, kad praėjo kažkas -
Lyg pametei ką -
kur niekas neras.

Ir gaiba tų gražių dienų,
Smagių draugų - žavių sapnų
Bet žinai, kad niekada
Negriš dabar...
Kas buvo tada

Tų atminimų įvairių.....
Gražių, meilių ir gan saldžių
Bet tai jau buvo - ir praėjo.
Tik mintyse regi sapnus
Matai senų draugų veidus.

Pamiršt....
Ar apsimoka?
Žinai, kas buvo tada
Jau nebegriš niekada!

Manęs mama neleidžia , stovyklą!

Kolega, atsidūsk - ir jeigu nori nubrauk ašarą į alaus stiklą. Kas buvo tas pražuvo. Prisiminimais negyvensi. Proga Arielkoj iš naujo visa tai pergyventi. Važiuok į stovyklą ! Ten išblaškysi visas liūdnas mintis, nerimtai praleisi laiką, susitiksi su senais pažystamais, ir proga susipažinti su naujais. Petruko muzika gros diena, naktį. Gražios merginos maloniai patarnaus. Romatiška nuotaika vakaro metu, draugiška dienos.

ARIELKON. !

Jei galvojate, kad ateitininkai studentai šioje srityje nusileido skautams ar santariečiams, paieškokite jų išleistų vienkartinį humoristinių leidinių, pavyzdžiui, „Arielkon“[\[14\]](#). Tiesa, pavadinimas visai nekaltas – pagal stovyklos prie Arielio ežero (Pensilvanijos valstijoje) pavadinimą. Visi „arielkon“, raginama leidinyje, kviečiant į 1963 m. studentų ateitininkų stovyklą: „Kolega, atsidūsk – ir jeigu nori nubrauk ašarą į alaus stiklą. Kas buvo tas pražuvo. Prisiminimais negyvensi. Proga Arielkoj ir naujo visa tai pergyventi. Važiuok į stovyklą! Ten išblaškysi visas liūdnas mintis, nerimtai praleisi laiką, susitiksi su senais pažystamais, ir proga susipažinti su naujais. Petruko muzika gros dieną, naktį. Gražios merginos maloniai patarnaus. Romantiška nuotaika vakaro metu, draugiška dienos.“ [\[15\]](#)

Tai tik keletas pavyzdžių iš įdomaus, turiningo, dažnai nerūpestingo studentiško gyvenimo Amerikoje XX a. 6–7 dešimtmetyje. Net ir prabėgus keliems dešimtmečiams anuomet studentų leisti leidiniai liudija to meto lietuvių išeivijos jaunosios kartos aktualijas: kuo jie gyveno, kas jiems rūpėjo, ką veikė ir kaip linksminosi...

[\[1\]](#) Invazija į užkulisius, *Krambambulis*, 1957 balandžio 1 d., p. 2.

[\[2\]](#) Vytautas Kavolis. Jaunojo akademiko dilema. *Dirva*, 1952 lapkričio 6 d., p. 6.

[\[3\]](#) Antanas Dundzila. Studentai spaudoje, *Dienos tarp dangoraižių: studentijos*

sukaktuvinis leidinys. Chicago: M. Morkūno spaustuvė, 1957, p. 86-87.

[4] Pradedant, *Vivat Santara*, 1955, nr. 1, p. 1.

[5] *Sumuštinis*. Akademinio skautų sąjungos Vokietijos DP stovyklose 1947 gruodžio 30 – 1948 m. sausio 7 d. leistas humoristinis leidinys, išėjo 6 numeriai. Jonas Pranas Palukaitis. *Lietuvių periodika Vakarų Europoje 1944-1952*. Vilnius: Žurnalistika, 1993, p. 208.

[6] Redakcijos žodis, *Sumuštinis*, nr.1. Akademinė skautų stovykla Fischene 1947.12.30 – 1948.1.8.

[7] *Sumuštinis*. 10-ties metų sukaktuvinis leidinys. Caberfae, 1957 m; *Sumuštinis*. A.S.S. žiemos stovykla Caberfae, 1958 m.

[8] Sveikinimai ir linkėjimai. *Sumuštinis*. 10-ties metų sukaktuvinis leidinys. Caberfae, 1957 m.

[9] Sveikinimai. Linkėjimai. *Sumuštinis*, 1958, p. 5.

[10] Romualdas Kriaučiūnas. Krambambulis – tai palikimas. *Dirva*, 2014 rugsėjo 9 d., p. 10.

[11] Krambambulis – likeris, pagamintas iš brendžio ir kadagių uogų. Labiau nei gėrimas išgarsėjo 1745 m. Christopho Freidricho Wederkingo sukurta daina, greit tapusi studentų liaudies daina. Populiari ji ir buvo ir tarp nepriklausomos Lietuvos studentų, vėliau ją mielai dainuodavo studentai Vokietijos DP stovyklose ar persikėlę į kitus kraštus.

[12] *Krambambulis*. Dvikartinis Lietuvių studentų Santaros leidinys, 1957 m.

[13] Žinutė. *New Yorko Santara*, 1959 kovas, p. 4.

[14] *Ariekon*. SAS stovyklos prie Arielio ežero 1963 m. išleistas vienkartinis humoristinis leidinys.

[15] Ten pat.

Mielai pasidalysime svetainėje skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.